

NOW
ESTERHAZY
CONTEMPORARY

LUDWIG
MÚZEUM

SHORT LIST 2019
ESTERHÁZY
ART AWARD

2019 / 12 / 13 — 2020 / 01 / 26

SHORT LIST 2019

ESTERHÁZY

ART AWARD

2019-ES ESTERHÁZY ART AWARD-RA JELÖLT MŰVÉSZEK /
THE ESTERHÁZY ART AWARD 2019 NOMINEES ARE:

ALBERT *Ádám*

BATYKÓ *Róbert*

EMBER *Sári*

FELSMANN *István*

FRIDVALSZKI *Márk*

GOSZTOLA *Kitti*

GYŐRI *Andrea Éva*

HALÁSZ *Dániel*

HeyWeSeeAskShowandDie

(HORVÁTH Csaba Árpád – SIPOS Eszter)

KALOCSAI *Dorottya*

KISS *Adrian*

KRISTÓF *Gábor*

KÚTVÖLGYI-SZABÓ *Áron*

MÁTYÁSI *Péter*

MOLNÁR *Judit Lilla*

MOLNÁR *Zsolt*

NAGY *Barbara*

NEMES *Márton*

PUKLUS *Péter*

SÜTTŐ *Anikó*

SZABÓ *Ottó*

SZALAY *Péter*

SZINYOVA *Gergő*

TRANKER *Kata*

ULBERT *Ádám*

ZSŰRITAGOK / JURY MEMBERS:

Sandro DROSCHL, a grazi Künstlerhaus, Halle für Kunst & Medien igazgatója / Director of Künstlerhaus, Halle für Kunst & Medien, Graz

Dr. FABÉNYI Julia, a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum igazgatója / Director of the Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art, Budapest

Dr. OTTRUBAY István, a díj alapítója, az Esterházy Privatstiftung vezérigazgatója / Founder of the Award, Director of the Esterházy Foundation, Eisenstadt

RIEDER Gábor, az ArtKartell főszerkesztője / Chief editor of ArtKartell

SZEGEDY-MASZÁK Zsuzsanna, művészettörténész, kurátor, a BTM Budapest-Galéria vezetője / Curator, Art Historian, Director of BHM Budapest-Gallery

Vitus WEH, az Esterházy Privatstiftung művészeti tanácsadója / Contemporary Art Consultant of the Esterházy Foundation, Eisenstadt

Luisa ZIAJA, a bécsi Belvedere 21 kurátora / Curator of Contemporary Art of Belvedere 21, Vienna

KORÁBBI DÍJAZOTTAK /

LAUREATES OF PREVIOUS YEARS ARE:

BORSOS LŐRINC, HORVÁTH Dániel, SIEGMUND Ákos, KIRÁLY András, KARÁCSONYI László Attila, SZABÓ Ábel, KALICZKA Patrícia, KOVÁCS Olívia, CSATÓ József, MAKAI Mira Dalma, KASZÁS Tamás, TIBOR Zsolt, EZER Ákos, KERESZTES Zsófia, NAGY Imre

SHORT LIST 2019 ESTERHÁZY ART AWARD

A 2009-ben megalapított díj célja a kortárs képzőművészet és a nemzetközi párbeszéd támogatása. Az egyenként 5000 euróval jutalmazott díjat két évente három 45 év alatti képzőművésznek ítéli oda a független szakmai zsűri. A pályázaton festéssel és a festéssel határos technikákkal lehet indulni.

Az *Esterházy Art Award – Short List 2019*-re 260 pályázat érkezett. A szép számú pályaművek közül szakmai zsűri választotta ki az idei díjra jelölt 25 művészt.

Az Esterházy Art Award kulturális jelentősége nem csupán a díj odaítélésében, hanem a kapcsolódó kiállításban is megnyilvánul. Méreténél, központi szerepénél és a jelölt művészek gondos kiválogatásánál fogva egyben a fiatal magyar művészvilág legmértékadóbb áttekintésének minősül, így valamennyi jelölt művész alkotása egyből a reflektorfénybe kerül. Nagy örömünkre szolgál, hogy a budapesti Ludwig Múzeumban mindehhez a lehető legjobb partnerre leltünk.

Az Esterházy család kitüntetéseihez igazodva a művészeti díj tárgyi megtestesítőjének az Arany gyapjas rend jelvényén található arany koszbórt választottuk: fénylő bundájának fűrtjei aranyesőként hullnak a nevezett művészekre.

A *Short List 2019* kiállítás alkalmából a művészek ezúttal első alkalommal dönthettek arról, hogy térinstallációval is kíván-e pályázni. Az ennek keretében benyújtott, komplex művészeti alkotások magas színvonala egyértelműen megmutatta, mennyire összhangban állt ez a bővítés a művészek aktuális alkotói törekvéseivel. A kiállítás ennek megfelelően megpróbál minden nevezett művésztől lehetőség szerint több, egymáshoz és a térhez egyaránt illeszkedő művet is bemutatni.

A kiállításon látható művek tartalmukat tekintve széles skálán mozognak: a művészi autonómia mellett az individuumot is középpontba helyező formális-absztrakt önreflexiótól egészen a történelmi kutatásokban gyökerező projektekig. A természet- és fajvédelem aktuális témája is számos műben visszaköszön.

Mivel ez a füzet az összes jelölt művészről átfogó áttekintést ad, a kiállított művek esetében eltekintettünk a részletes feliratozástól.

Kurátor
Vitus Weh

SHORT LIST 2019 ESTERHÁZY ART AWARD

Founded in 2009, the Esterházy Art Award supports contemporary Hungarian art and its international exchange. It consists of three prizes of €5000 each, awarded every two years to artists selected by an independent international jury. It is an open call eligible to all Hungarian artists below the age of 45 working in painting and other associated techniques. 260 applications were received for the "Esterházy Art Award – Short List 2019". An expert jury nominated 25 artists from this impressive pool of potential applicants for this year's Art Award.

The cultural significance of the Esterházy Art Award lies not only in the prize award, but also in the respective exhibition. Due to its size, central role and "hand-picking" of nominated artists, it represents the most significant overview of the art scene of young Hungarian talents, putting the works of all the nominees straight in the spotlight. We are absolutely delighted to have found the best possible partner in the Ludwig Museum in Budapest for this type of award.

In line with the history of the Esterházy House awards, the ram's skin of the Order of the Golden Fleece was chosen as the theme for the art prize. The shiny curls of its wool fall like golden rain on the nominated artists.

On the occasion of the "Short List 2019" exhibition, the artists were free to also submit installation entries for the first time. The high quality of the more complex groups of works submitted clearly illustrated how fitting this extension was to the current creative efforts of the young artist. Accordingly, the exhibition attempts to present preferably several works, coordinated with each other and with the space, by the nominees.

In terms of content, the works on display span a wide range, from formal-abstract self-reflection, focusing simultaneously on the individual along with artistic autonomy, to projects rooted in historical research. The topical issue of nature and species conservation is also reflected in a large number of works.

Since this brochure provides extensive information on all nominees, no detailed description of the works will be displayed at the exhibition.

Curator:
Vitus Weh

ALBERT Ádám

(*1975, Veszprém, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

A kiállítás kiindulópontja Semmelweis Ignácnak a gyermekágyi láz megelőzésével kapcsolatos felfedezése. Az installáció olyan ismeretlen, komplex rendszereket vizsgál, amelyek a globális összefüggések szövetére kérdeznak rá, és a növényi növekedés metaforáján keresztül a túlélés lehetőségeit kutatják.

Az installációt mesterséges fényforrások világítják be: vak terében haszonnövények, speciális működéseket modellező húsevő növények jelennek meg, amelyek különböző aspektusokból vizsgálják a túlélés, a sérülés, a büntetés, a magára hagyatottság, a kiszolgáltatottság és az életben maradás esélyeit. A haszonnövények a föld eltartóképességét szimbolizáló rendszerre utalnak, és arra a sajátos helyzetre hívják fel a figyelmet, hogy a gyermekágyi láz megelőzése a halálozási ráta javulásán keresztül paradox módon hozzájárult a Föld túlnépesedéséhez.

A tudásmegőrzés szimbolikus formáira könyvespolcok utalnak. A lámpák által sugárzott fény hullámhossza megegyezik a növények növekedését elősegítő napfény energiájával. A kiállítóteret betöltő zörejek sora az adott installáció elemeinek rezgéseiből keletkezik.

The starting point of Ádám Albert's installation is Ignác Semmelweis' discovery on how to prevent childbed fever. The exhibition examines the complex global system changed by this discovery through the metaphor of vegetable growth.

The installation is lit by artificial light sources only: in the blind spots of the installation crops and carnivorous plants modelling special functions appear that examine the chances of survival, injury, remorse, loneliness, defencelessness and staying alive from different aspects. Crops refer to the system symbolizing the sustenance capacity of Earth and draw attention to the peculiar situation that due to the prevention of childbed fever and thereby improving mortality rate figures it paradoxically contributed to the overpopulation of Earth.

Bookshelves refer to the symbolic forms of knowledge preservation. The wavelength of the light emitted by the lamps is identical to the energy of sunlight promoting plant growth.

The range of noises filling the exhibition space derives from the vibration of the elements making up the given installation piece.

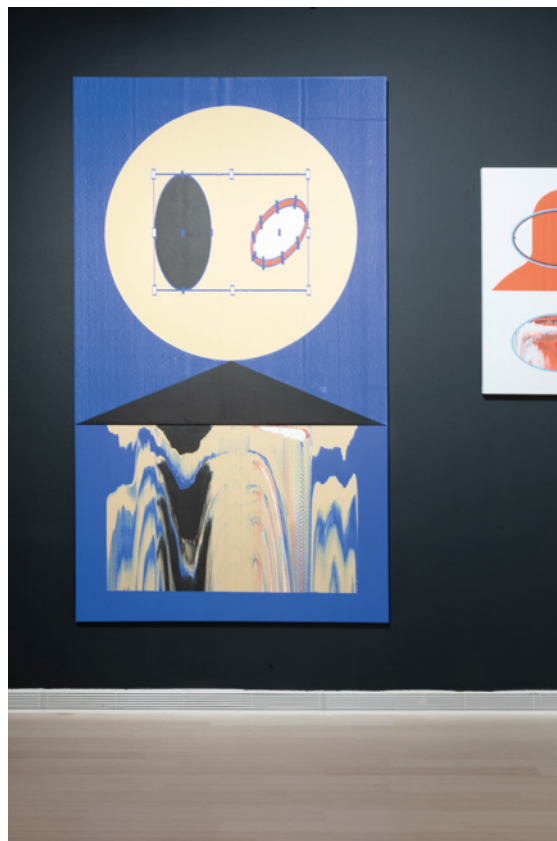
A kertész igazsága / The Gardener's Truth, 2018
vegyes technika / mixed media

BATYKÓ Róbert

(*1981 Miskolc, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

Batykó Róbert az elmúlt évek során egyértelműen a digitális kódolás hibáiban rejlő poétika és a digitális képfeldolgozás melléktermékeinek festészeti potenciálja felé orientálódott. Új sorozatát a gépies festékelhúzás gesztusa dominálja, ami egyfajta megismételhetetlen és reprodukálhatatlan aktusként a maga személytelenségében teszi személyessé és konkrétá képeit. Batykó festői átiratát adja a digitális képeknek, míg faktúranéküliségük és témájuk is a szoftver interfészek radikálisan kiragadott részleteit idézik meg. Új festményei a technológiai tudattalan regiszterével is foglalkoznak, a képszerkesztő szoftverek valóság- és látásmánipuláló hatása pedig szilárd referenciális keretet biztosít számukra. A művész örökké újrafogalmazódó figurativitása ezúttal a grafikai alapformák bizonytalan alakokká szervezése formájában jelentkezik.

Róbert Batykó is interested in the poetic aspects underlying the errors of digital coding and the painterly potentials of the by-products of digital image processing. His newest works are dominated by the mechanical gesture of scraping or smearing paint across the canvas, which, despite its impersonality, renders his paintings at once personal and concrete as a kind of unrepeatable and irreproducible act. Batykó transposes digital images in painting; with their themes and lack of facture, they evoke radically extracted details of software interfaces. The paintings also deal with the register of the technological subconscious, while the reality- and vision-manipulating effect of image editing software provides them with a solid frame of reference. The artist constantly re-formulated figurativeness is manifested this time in organizing basic graphic forms into vague figures.

Sikoly / Scream, 2019

olaj, vászon / oil on canvas

Alteregó / Alter Ego, 2019

olaj, vászon / oil on canvas

EMBER Sári

(*1985, Sao Paulo, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

Két egyidejű, ellentétes irányú változás – két ember távolodik, két ember közeledik – egy archetipikus történetben egy végtelen körforgás része, de saját életünkben a ciklus pillanatnyi állapota a döntő. A művek anyaga ezt a két léptéket jeleníti meg. A történelem kezdeteit elsősorban kövekből ismerjük, miután a szerves anyag elvesztette formáját. Még a selyem, az egyik legtartósabb, élőlény által létrehozott anyag is elenyészik. Pillanatnyi nézőpontunkból mind belehelyezkedhetünk ezeknek a nemtelen, kortalan, hovatartozásukat fel nem fedő alakoknak a helyébe.

Two synchronous contrary changes – two people moving away from each other, two people getting closer – are in an archetypal story like an eternal loop, but in our life the current state of the cycle is crucial. The materials of the works are also representing these two different scales. We know the beginnings of history mainly from stones, since the organic matter has lost its shape, even silk – one of the most lasting material produced by living creatures – will vanish. From our momentary perspective, all of us can project our feelings into these figures that do not reveal their gender, their age, and where they belong to.

**Lepedők, rózsaszín (8. és 9. sz. zászló) /
Sheets, Pink (Flag No. 8 and 9), 2019**

selyem / silk

Hold maszkok (rózsaszín) / Moon Masks (Pink), 2019

márvány, vas / marble, iron

FELSMANN István

(*1984, Budapest, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

Malevics 1915-ben mutatta be ikonikus képét, a *Fekete négyzetet fehér alapon*, Albert Einstein ugyanebben az évben dolgozta ki az általános relativitáselméletet.

A *Fekete négyzet* a képzőművészetben olyan, mint a fekete lyuk a fizikában, kapu az anyagon túli világba. Felsmann sorozata, az *Acio daktyliothéka* egy gyűjtemény, képzőművészek alkotásainak a másolatai, szilikonlenyomatok a festmények felületéről. Eltűnnek az eredeti színek és alkotói szándékok, csak a Felsmann által létrehozott, monokróm absztrakció marad hátra. A másolatok már nem pusztán csak festmények másolatai, hanem az eredeti művek önnön ideái, szellemi szubsztanciái. A művész igyekszik összemosni a művészeti világ különböző szerepeit: „Egy személyben töltöm be a művészt, a kurátort és műgyűjtő szerepét”. A művész által készített ruhadarabokat ennek megfelelően a mindenkori funkcionális szerephez alkalmazkodva lehet felvenni.

Malevich's iconic *Black Square* was first shown in 1915. In the same year, Albert Einstein developed his theory of general relativity. The *Black Square* in art is like the black hole in physics, a gate to the immaterial world.

The *Acio daktyliotheca* series of István Felsmann is a collection of copies of contemporary artists' works, silicone molds of the paintings' surface. The original colours and artistic intentions disappear, only the monochrome abstractions stay behind. The copies become their pure concepts, their theoretical substance. In a similar approach István Felsmann tries to compress the different personal roles of the art world as well: “*I am the artist, the curator and the collector in one.*” Correspondingly the clothes produced by him can be imposed on as their functional role requests.

Az alkotó az Emberi Erőforrások Minisztériumának Derkovits Gyula ösztöndíjasa. / The artist was awarded the Derkovits Gyula Scholarship by the Ministry of Human Resources.

Kék Ikon / Blue Icon, 2018

Lego

Piros Ikon / Red Icon, 2019

Lego, plexi

ICA-D farmer / ICA-D Jeans, 2019

A farmernadrág olyan a divatban, mint az absztrakt festészet a képzőművészetben, soha nem megy ki a divatból.

ICA-D ing / ICA-D Shirt, 2019

Az ing a kurátor, művész, galerista hármas egységét jeleníti meg.

Az ing szövetén látható nyomat *Pietro Antonio Martini (1738–1797) Exposition au Salon de 1787* című munkájának a művészi adaptációja

ACIO Daktyliothéka / Nemes Márton, 2019

Nemes Márton *PoliceParty07* című művének szilikon másolata / silicone copy of Márton Nemes's work titled *PoliceParty07*
szilikon / silicone

FRIDVALSZKI Márk

(*1981, Budapest, Lipcsében él és dolgozik /
Budapest, lives and works in Leipzig)

A *Már túl késő visszafordulni* című installáció abból a korszakból táplálkozik, amikor a jövőbe vetett optimista hit a mindennapok része volt. Visszatérés a 90-es évek „utópikus pillanataiba” a rave szubkultúrán keresztül, visszatérés a korai 70-es évekbe a fúziós jazzen és naracssárga-puha formáin át, visszatérés az 50-es évek háború utáni kirobbanó modernizmusába, vissza az úrkorszakba. Ezek a jövővíziók a 21. századból visszatekintve nem valósultak meg, ellenben ma szembetalálkozunk mindannak a melléktermékével és kiüresített salakanyagával, amit az utóbbi 75 év „modernitás-optimizmusa” generált számunkra. A „modern”-t magunk mögött hagytuk, a jelenben csalódtunk. A „kortárs”, a kihalásokkal teli digitális „permi” sivatag, a szkeuomorf felszínvilág nem kínálja fel a mélybe való alámerülés lehetőségét. A „képen” keresztül az akriltranszfer vásznak, gouache festmények, zászlók és a tapéta egy „kísértetjárta” média- és formaarcheológiai metakollázsá válik. Egy melankolikus-nosztalgikus térré, ami utat nyit a belső eszkepizmushoz, a kollektív eufóriához való visszatéréshez.

The installation *Too Late to Turn Back Now* draws from times when the firm belief in a future strongly fuelled everyday life. A return to the “utopian moments” of the 90s, through rave subcultures, a return to the 70s through fusion jazz and soft orange forms, a return to the mid-century modernism of the 50s/60s, back to atomic space age. These visions of the future, looking back from today have never been realised, the by-products and empty dross that the “modernity-optimism” of the past 75 years generated are part of our current lives. We left the “modern” behind, the present is full of disappointments. The “contemporary”, the digital “Permian” desert, full of extinction, the sceuomorf surface-world doesn’t offer the opportunity to dive deeper and submerge. Through the “image”, the acrylic-transfer canvases, gouache paintings, flags and the wallpaper are in the end a “haunted” media- and form-archaeological meta-collage. It is a melancholic-nostalgic space that gives room to inner escapism and collective euphoria at the same time.

Már túl késő visszafordulni / Too Late to Turn Back Now, 2019
vegyes technika / mixed media
változó méret / variable dimensions

GOSZTOLA Kitti

(*1986 Székesfehérvár, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

Gosztola Kitti munkáiban a képzőművészet és a természettudományok közötti kapcsolatot vizsgálja. *Flashforward* (2019): Az özönvíz után őseink sűrű lombok alatt éltek, mígnem az onnan átütő villámlás okát keresve letarolták az erdőket, megteremtve a civilizációt – érvelt egykor Giambattista Vico. Ahogy a görög szobrok márvány- és gipszmásolatokba sokasodtak, a facsonkok támasztóelemek lettek. Az ógörög villámszimbólum plazmacsővé absztrahálva most magányos facsonkokra vetül. A szereplők csak Denis Van Alsloot műveinek parafrázisain maradtak meg, ahol a mitológiai vadászbalesetek sorsdrámája abszurdává válik a tarra vágott erdőkben.

Cannula (2018): A Yanartaş-hegy öröktüzeit metángáz táplálja, amely a metánt lehelő oroszlánfejű, kecsketestű, kígyó farkú Kiméra ókori mítoszát ihlette. A metán kibocsátás jelentős részéért felelős kérdőzők most Kiméra formájában antik váza helyett ipari tejeskannát díszítenek.

Nulli ultimus (2018): A léghajók gázcellái egykor légzáró marhavakbél-hártyából készültek. Akadt olyan is, amelynek egész burkolata. Ma a tehének metántermelését kísérleti telepeken különön át vezetik ki a hátukon lebegő mini-Zeppelinekbe, bioüzemanyagként.

Kitti Gosztola's work focuses on the relationship between art and natural sciences. *Flashforward* (2019): After the Flood, our ancestors lived under dense canopies; it was the lightning from beyond that compelled them to clear the forests, establishing civilization, Vico claimed. As the Greek statues multiplied into marble and gypsum copies, the tree trunks returned as supports. The Greek symbol of lightning now flashes over desolate stumps. Characters only appear in the paraphrases on Van Alsloot's paintings: mythological tragedies of peeping and mistaken identities are rendered absurd in the clear-cut forest.

Cannula (2018): The eternal flames of Yanartaş, fed by methane reserves, originated the myth of the Chimaera, the lion-headed, goat-bodied, snake-tailed creature, breathing methane. Instead of antique pottery, ruminants, responsible for a large part of atmospheric methane, now appear as the Chimaera on an industrial milk can.

Nulli Ultimus (2018): The gasbags of dirigible airships – or entire ships – were made of the airtight membrane of cow appendix. There are experiments going on with cannulating cows, driving methane into miniature Zeppelins for biofuel.

Cannula, 2018

festett alumínium tejeskanna / painted aluminium milk jug

Nulli Ultimus, 2018

marhavakbél hártya, töltőgáz / cow appendix membrane, gas

Flashforward, 2019

plazmacső kripton gázzal töltve, gipsz, rétegelt lemez, heliogravűr / plasma tube filled with krypton gas, plywood panel, heliogravure

Az alkotó az Emberi Erőforrások Minisztériumának Derkovits Gyula ösztöndíjasa. / The artist was granted the Derkovits Scholarship by the Ministry of Human Resources.

GYŐRI Andrea Éva

(*1985 Budapest, Németországban és Hollandiában él /
lives in Germany and in the Netherlands)

Győri Andrea Éva műveiben a test és psziché személyes és szociális folyamatokra reagáló kapcsolatát vizsgálja. Témái között szerepel az öngondoskodás formájának tekintett szexualitás és kielégülés és a partnerkapcsolatok, valamint az abban generálódó hatalmi viszonyok. A háttérrel mindig a személyes szocializáció adja. Alkotásai – leginkább videók és rajzok – a főhőseivel folytatott feltűnően bizalmas együttműködés eredményei, a humoros találkozás performatív alapot formál. Akkor, amikor a túlszexualizálás egyszerre megbélyegzett és mindenütt jelenlévő, Győri kontrasztot kínál a „férfi tekinteten” keresztül szemléltetett magas felbontású pornografikus fotózáshoz: a női meztelenség és intimitás támadó módon szubjektív, művészi portréinak segítségével. A művész emellett olyan témákkal is foglalkozik, mint a jólét, az egészség, a mentális és pszichés betegségek. Művei egész sorának kiindulópontja a vírusoktól és a ráktól való fóbia.

The artistic practice of Andrea Éva Győri revolves around the connection between the body and the psyche, seen as a reaction to personal and social processes. Themes include sexuality and satisfaction as forms of self-care, as well as partnerships and the power relations that they generate. Individual socialization always forms the backdrop. The created works – mostly videos and drawings – are the result of remarkably trustful collaborations with their protagonists, a humorous encounter forms a performative base. In a time when over-sexualization is both denounced and omnipresent, Győri offers a contrast to high-definition, pornographic photography, with its masculine gaze: an offensively subjective, artistic portrait of female nudity and intimacy. But also topics like well-being, health, mental and physical diseases run through her artistic practice. Phobia of viruses and cancer formed the point of departure for a series of works.

A mellük súlyánál fogva 4-5. / By the Weight of their Breasts 4–5, 2018
akvarell, ceruza, papír / watercolor and pencil on paper
Szeretetteljes uralom / Loving Domination, 2018
tus, gouache tempera, vászon / ink and gouache on canvas
Nyálcsorgató mellkasátváltozás / Salivating Chest Transformation, 2018
tus, gouache tempera, vászon / ink and gouache on canvas
Rakéta (Mellkasvariációk) / Rocket (Chest Variations), 2018
szilikon, műgyanta, műanyag / silicone, resin and plastic
Nyelvek (Mellkasvariációk) / Tongues (Chest Variations), 2018
szilikon, műgyanta, műanyag / silicone, resin and plastic
Traumatisált citromok / Traumatized Lemons, 2018
kerámia / ceramic
A láng iránya 1–2. / Direction of Flame 1–2, 2018
akvarell, ceruza, papír / watercolour and pencil on paper

A Harlan Levey Projects jóvoltából / Courtesy of Harlan Levey Projects

HALÁSZ Dániel

(*1981, Budapesten él és dolgozik / lives and works in Budapest)

Az elmúlt évtizedekben a vidéki területek elnéptelenednek, a világ lakosságának növekvő százaléka városokban él. Az ENSZ adatai szerint a fejlődő országokban a vidéki és a városi lakosság aránya meglehetősen egyenlőtlen, mindössze 20 százalék él vidéken, és ez az arány várhatóan drasztikusan tovább romlik globális szinten. Magyarországon az emberek még több mint 50 százaléka él városokon kívül. Fontos vizsgálni a jelenlegi, átmeneti állapotot, amelyben bármikor újabb törés következhet be.

2018 második felében a száz főnél kisebb települések adatbázisba gyűjtésével Halász Dániel saját kutatást indított ezen a területen, összefüggéseket keresve a jelenlegi nemzetközi művészeti irányokkal és szociológiai kutatásokkal. Eddig 44 távoli falut látogatott meg, interjúkat készített és fényképezte a helyieket, az élettereket és az épített környezetet.

Over the past decades the rural areas have depopulated, an increasing percentage of the world's population lives in cities. According to UN data, in developing countries the ratio between rural and urban population is around 20 percent on the rural side and expected to decrease drastically on a global scale. In Hungary, over 50 percent of people still live outside cities. It is important to study the current state, as it is a temporary state of a fragile process.

In the second half of 2018, collecting a database of the settlements with a population of less than 100, Daniel Halász has begun to investigate the topic and to put it in relation to current international art trends and sociological researches. He has visited 44 of the remote villages so far, interviewing the locals and photographing them, as well as the interiors and the built environment.

Village Project / Falu Projekt, 2019

16 db tintasugaras nyomtatás / 16 pcs inkjet print

1 db tintasugaras nyomtatás / 1 pc inkjet print

HeyWeSeeAskShowandDie

(Alapította 2012-ben / Founded 2012 by Horváth Csaba

Árpád, *1980 Szombathely, és / and Sipos Eszter, *1980

Balassagyarmat, mindketten Budapesten élnek és dolgoznak
/ both live and work in Budapest)

A kiállításban látható installáció a hidegháború emlékezetével foglalkozik egy magyarországi föld alatti lőszergyár átalakulásának történetén keresztül. A projekt sokkal inkább az aktivizmushoz közel álló szemlélettel indult, azonban a téma titkosságának és a helyszín bejárhatatlanságának köszönhetően líraibb irányt vett. *A láthatatlan gyár* három pozíciót ütköztet: a művészek generációjáét, az egykor ott dolgozókéét, illetve az ott élők nézőpontját. Ennek a három pozíciónak az átjárhatóságát vizsgálják a mélyinterjúk során összegyűlt sokorányi anyagból készült kisfilmek segítségével.

The shown artwork deals with Cold War memory through the transformation history of an underground ammunition factory in Hungary. The project commenced with an approach quite close to activism, but due to the secrecy of the subject, and the difficulty in gaining access to the site, it turned to a more lyrical direction. *The Invisible Factory* confronts three positions: that of the artists; that of those who had formerly worked there; and the point-of-view of those who live there. The artwork tries to examine the potential for permeability among these three positions by producing a number of short films from the many hours of material that accumulated in the course of in-depth interviews.

Source was in [redacted] and observed underground construction going in an old quarry near [redacted]. When he returned there in [redacted], he told that an underground ammunition factory had been built there.

A láthatatlan gyár / The Invisible Factory, 2015–2019

installáció / installation

vegyes technika / mixed media

KALOCSAI Dorottya

**(*1991 Budapest, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)**

A tárgyak és a környezet pillanatnyi állapotának dokumentálása, a különböző, naponta használt, megszokott eszközök megfigyelése és értelmezése a témája a rajzokból álló sorozatnak. A rajzolás magában foglalja a feltérképezés lehetőségét. Egy skicc rövid ideig készül, csak a lényeg veszi figyelembe – nyers, jól átgondolt vonalakkól áll, és a pozitív-negatív terek változását mutatja be. A munkák kis mérete és a sok információ a figyelmet és az értelmezést „mozgásra készíti”. A festmények, az anyagok, a színek és a hangulatok érzékeltetésére, az otthon állandóan épülő és változó folyamatára koncentrálnak.

The artistic documentation observes and interprets various daily common tools of home in a series of drawings. Drawings can be a means to explore. To create these you need a short period of time only, focusing on the essence only – drawings consist of rough but clear lines and show the change of positive-negative spaces. The small size of the works and the large amount of information in them forces our focus to shift and our interpretation to change. The paintings add visualization of materials, colours and moods that may not occur together at any point in time, recalling a constantly evolving and changing process at home.

Óvatosan kezeld! | Kitelepítés / Handle With Care | Relocation, 2019

olaj, vászon / oil on canvas

Óvatosan kezeld! | Könyvek / Handle With Care | Books, 2019

olaj, vászon / oil on canvas

Belülről 1–10. / Indoors No. 1–10, 2018

vegyes technika / mixed media

KISS Adrian

(*1990 Csíkszereda / Miercurea-Ciuc, Budapesten él és dolgozik / lives and works in Budapest)

Kiss Adrian munkáiban az archaikus tárgyak és formák ipari és futurisztikus leiratát mutatja be. Kísérleteit sokszor a mindennapi élet véletlenszerű kompozíciói inspirálják. Az anyagok, formák és funkciók közötti valószínűtlen és szurreális kapcsolatok létrehozásával antropomorf tulajdonságokkal felruházott struktúrákat és kvázi-testeket alkot. A mutáns testek szorosan kötődnek az őket körülvevő természethez, ezáltal új jelentést kapva. A kiállításon bemutatott kaput a mai Románia területén fekvő Székelyföldre jellemző hagyományos, gazdagon díszített székelykapu ihlette. A textilszobor, amelyet két manga-arc díszít, önkényesen lóg a kifeszített drótról, mint a száradó ruhák.

The artistic practice of Adrian Kiss provides an industrial and futuristic transcript of archaic objects and forms. His experimental process is often triggered by random compositions of everyday life. By establishing improbable and surreal connections between materials, forms and functions, he builds structures and quasi-bodies vested with anthropomorphic attributes. These mutant bodies are strongly linked to the environment that surrounds them, giving them a new meaning within the framework of a show. The gate in the exhibition is inspired by traditional, largely decorated wooden gates from the historical Székely region in today's Romania. The textile sculpture arbitrarily hanging over an outstretched wire in a manner close to drying laundry, wears the motif of two Manga faces.

Bunica kapu / Bunica Gate, 2017

szárazvirág fémszerkezeten / dry flower bouquet on metal structure

Dunya 2. / Eiderdown 2, 2017

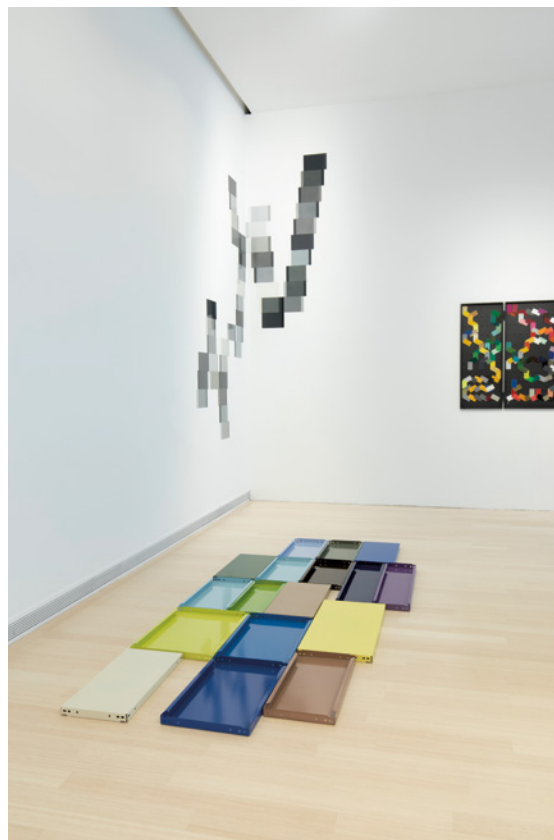
akril, steppelt vászon / acrylic on quilted canvas

KRISTÓF Gábor

(*1988 Kassa / Košice, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

Kristóf Gábor munkái korunk vizuális szabványait vizsgálják, amelyeket műszaki cégek határoznak meg, s amelyekbe a nyilvánosságnak nem sok beleszólása van. Jelenlegi alkotásai a napjainkban 213 színből álló RAL- színskála – ezt használják világszerte a leggyakrabban a tömegtermelésben – témájában végzett kutatómunkáját és kísérleteit tükrözik. Munkái arra ösztönöznek, hogy zavarjuk meg, térítsük el, használjuk ki a jelenlegi merev vizuális alapokat, és gondoljuk újra ezáltal a művészi alkotások uralkodó formáit is. Láthatólag egyre inkább elidegenített, absztrakt alkotásai kihangsúlyozzák, hogy szükség van arra a bizonyos kis homokszemcsére a termelési mechanizmusokban. Az egyensúly, amely az organikus mutációk része, figyelmeztet minket az ipari fejlődés végére, amikor minden megtalálja saját logikáját, független autonóm identitását az emberi akarttól függetlenül.

Gábor Kristóf's work is based on the examination of the visual standards we live in and which are determined by technical companies mostly untouchable for the public. His recent works are based on a research and experimental work in the field of the global RAL Classic colour standard system – the most common colour spectrum used in mass production. His work can be described as a form of agency aiming to interfere, hijack or exploit the established rigid forms of the contemporary visual basics, thus rethink the prevailing forms of artistic creation too. His seemingly more and more alienated abstract pieces emphasize precisely the need for that merest speck of dust in the finest machinery. The balance that all the organic mutations create reminds us of the end of the industrial development, when everything will find its own logic and independent autonomous identity but not the human will.

**A világon leggyakrabban előforduló 10 szín és ami közte van /
Low Resolution Interaction (RAL top 10 and their blends), 2019**

szinterezett alumíniumlemezek / sintered aluminium panels

A diadalittas kiválasztottak (RAL Classic oltár) /

Triumph of the Chosen Ones (RAL Classic Altar), 2019

gyári mintapanel, szinterezett alumíniumlemezek, acélszerkezet /

factory sample panel, sintered aluminium panels, steel structure

Érvénytelen címzett (RAL standardnak nem megfelelő) /

Addressing the Invalid (Not Matching RAL Standards), 2019

üvegszállító állvány, szinterezett salgó polcelemek /

glass transport stand, sintered Salgo shelves

KÚTVÖLGYI-SZABÓ Áron

(*1985, Budapest, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

A művész 2019-es munkája a dohányipari lobbizás, a klímaváltozás-tagadás, a Malaysia Airlines 17-es járata vagy más, kormányzati szinten működő online dezinformációs műveletek – egymástól látszólag teljesen eltérő ügyeit – veszi górcső alá a 60-as évektől napjainkig. Ami mégis összeköti őket, az a közvélemény befolyásolásának egy speciális módja, amely a fokozatos elbizonytalanításra és a mesterségesen generált kételyre épít. Ez, a szkepszis természetes, kritikai attitűdjét kifordító stratégia a jelenkori posztfaktuális helyzetben már bejáratott módszerként van jelen, tulajdonképpen egyfajta terméké, iparaggá vált, amelynek segítségével akár a széleskörű tudományos konszenzust is eredményesen lehet diszkreditálni. Ennek hátterében részben a tény köznapi fogalmának kiüresedése és fluiddá válása, részben az az alapvető sajátosság áll, hogy a tényeknek – a fix nézetű képekhez hasonlóan – megvan a maguk érvényességi köre, előfordulhat, hogy egymásnak teljesen ellentmondó benyomást keltenek, s olyan diszkrepanciákat idéznek elő ezzel az „összképben”, amelyeket rendkívül könnyű később egymás ellen kijátszani és végtelenül problematikusnak láttatni.

In his 2019 work, the artist focuses on Tobacco lobbying groups, climate change denial, Malaysia Airlines Flight 17 or other online disinformation operations at government level that are apparently completely different issues from the 1960s to the present. But what connects them is a special way of swaying public opinion based on gradual uncertainty and artificially generated doubt. This strategy, which distorts the natural, critical attitude of scepticism, is already present in today's post-truth age as a well-established method; in fact, it has become a kind of industrial product that can even discredit broad scientific consensus. This is due to the everyday meaning of the concept "fact" weakening and becoming fluid, and because facts – like fixed-view pictures – in particular have limited applicability. Facts may give rise to contradicting impressions and thus create discrepancies in "the overall picture" that are later extremely easy to play off against each other and to present as infinitely problematic.

Counterfactual Counterimages, 2019
vegyes technika / mixed media

MÁTYÁSI Péter

(*1982 Budapest, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

2019-es installációja a portré műfaját megidézve növény és ember szerepcseréjével, a természet humanizálásával kísérletezik. Az arcképfestészet több évszázados hagyományára, illetve a 19. században azt felváltó portréfotográfia műfajára reflektálva a Vörös lista, azaz a kihalással veszélyeztetett, illetve már kipusztult magyarországi növények jegyzéke alapján mutatja be kihalt fajok „képmásait”. A portrék mögé helyezett építési háló az épített teret elfedve adja Magyarország egyik utolsó lágvidékének illúzióját. A növények portréi a családi portréfalakhoz hasonló módon kisebb-nagyobb keretekbe foglalva jelennek meg, ezzel jelezve létük múltbeliségét, elszigetelve őket befogadójuktól. A kézzel színezett fotográfiára utaló festésmód a természet ember általi esztétizálásának problémáját is felveti. Ezekkel az eszközökkel az alkotó a természethez való elidegenült viszonyunk újragondolását ösztönzi, és rámutat arra a problémára, hogyan fosztjuk meg természeti környezetünket életteliségétől – beérve azzal, hogy csak emlékképünk marad utánuk.

By evoking the genre of portrait, his installation (2019) he experiments with the exchange of human and plant roles and the humanization of nature. Reflecting on the centuries old tradition of portrait painting and on the genre of portrait photography, which replaced it in the 19th century it displays the “images” of extinct species based on the “Red List” of endangered or extinct Hungarian plants. The mesh placed behind the paintings gives the illusion of the last remaining rich fen of Hungary while hiding the built environment. The portraits of plants appear in smaller or larger frames similarly to family portrait walls, indicating the past of their existence and isolating them from their beholders. The painting technique that evokes hand-tinted photography raises the problem of aestheticization of nature by humans. With these tools, the artist encourages us to rethink our alienated relationship with nature. Mátyási’s work points at the problem of depriving our natural environment of its lifestyle – and reaches out for their memory.

Zöld fal / Green Wall, 2019
installáció / installation

A Molnár Ani Galéria jóvoltából / Courtesy of Molnár Ani Gallery

MOLNÁR Judit Lilla

(*1991 Eger, lives and works in Budapest /
Budapesten él és dolgozik)

A talajvesztettség, a kapaszkodók keresése és az ismeretlentől való félelem létezésünk természetes velejárója bizonyos életszakaszokban, jelen társadalmunk azonban kritikus mértékben képes ezeket felfokozni. Műveiben Molnár épp ezért nyúl ehhez az intenzív generációs élményhez, különböző módokon keresve a végletek közti egyensúlyt. Míg például az *Esztétikai fogalom* című képpár esetén a szépség és a jóság fogalmi korrelációján keresztül a képzőművészet esztétikai és konceptuális egységét próbálja fejtegetni, addig a *Függőhelyzet* című installációban már sokkal inkább tapasztalati irányból közelíti meg a művészlét esszenciális problémáit. A mű a konvencionális kötöttségek közötti „húzd meg, ereszd meg játékot” szimbolizálja, vagyis a társadalmi és a művészlét közötti balanszírozást. A hinta színes láncai túl sok ponton függeszkednek, egymásba vannak gabalyodva, ezzel ellehetetlenítve a játékot. Mozgásba így csak úgy kerülhet, ha néhány száltól megszabadulunk, kibogozzuk magunkat. E két mű között ver térbeli hidat az *Ariadné fél* című munka, amely az útke-resés nehézségére reflektál.

Uncertainty and fear of the unknown are a normal part of our existence at certain stages of our lives, but our society can critically increase them. That's why Judit Lilla Molnár is reaching for an intense generation experience, looking for the balance between the extremes through her own experience as an artist. In the case of *Aesthetic Concept* she has tried to present the aesthetic and conceptual equality of fine arts through the conceptual correlation of beauty and goodness. With the installation *Suspended* she approached the essential problems of artistic existence more empirically: The work symbolizes the play of balance with conventional constraints and also the balancing between social and artistic existence. The colourful chains of the swing hang at too many points entangled, making the game impossible. The only way to get moving, is to get rid of some threads, to unravel ourselves. The work *Ariadne Part*, which reflects the difficulty of finding a way, bridges the space between these two.

Függőhelyzet / Suspended, 2018

fa, zománccfesték, vas, kötél / wood, enamel paint, iron, rope

Esztétikai fogalom I–II. / Aesthetic Concept I–II, 2012

filctoll, papír / felt tip pen on paper

Ariadné fél / Ariadne Part, 2019

fa, akril, papír / wood, acrylic, paper

MOLNÁR Zsolt

(*1989, Budapesten él és dolgozik /

Budapest, lives and works in Budapest)

Az elmúlt évben készült képfelületeken megjelenített formák előképei többnyire olyan, a mezőgazdaságból ismert eszközök és munkagépek, amelyeknek működési elvét, szerkezeti felépítéseit Molnár Zsolt felkutatta, tanulmányozta, majd geometrikus struktúrákká absztrahálta. A térben elhelyezett színes objektumokat és kollázsokat a mezőgazdasági gyakorlatban használatos növényvédő anyagok és szerkezetek sci-fibe illő kezelési szimulációi inspirálták. Molnár egyidejűleg ábrázoló és absztraháló leképezéseiben azonban nem csupán a mikro- és makro-minőségek dialektikája szembeötlő, hanem a szerves és szervetlen minőségek ütköztetése is. A legújabb munkák egyik központi motívuma a pajzs, amely mintegy képileg összegzi a permetezés hatásmechanizmusát, a vegyi anyagok kivetülését és azok növények védelmére és fejlődésére gyakorolt hatását. A pajzsforma egyszerre utal a védelemre és a védelmi állapotban végbemenő növényi metamorfózisra. A képterek és installációk ragyogó színekombinációit pedig a mezőgazdasági termékenységi és termelési skálák színdiagramjainak pompás színmezői ihlették. (Zsikla Mónika)

The colourful objects and collages placed in the space were inspired by operation simulations of chemicals and constructions – worthy of science fiction – used in agriculture to protect plants. In Zsolt Molnár's simultaneously representational and abstract portrayals it is not just the dialectics of micro and macro qualities that is conspicuous, but also the clash between organic and inorganic qualities. One of the central motifs of the most recent works is the shield, which summarizes as an image the effect-mechanism of spraying the chemical substances and the effect of these substances on the protection and development of flora. The shield shape simultaneously refers to protection and the metamorphosis of the plant in a defensive state. The bright colour combinations of the space and the installation were inspired by the splendid colour fields of the colour diagrams of agricultural productivity and fertility scales. (Mónika Zsikla)

Öntözésszimuláció 2. / Spraying Simulation 2, 2017

színes nyomat, maszkolás, papír, kollázs, alumínium, fémposztamens /
c-print, masking, paper, collage, aluminium, metal stand

Tornado AirSerg öntöző / Tornado AirSerg Sprayer, 2018

színes nyomat, maszkolás, papír, kollázs, alumínium, plexi /
c-print, masking, paper, collage, powder-coated aluminium, plexi

Műszaki görbe 1–3. / Technical Curve 1–3, 2018

színes nyomat / giclée print, ed. 1/1

Optimus2020 szőlőkertöntöző /

Optimus2020 Vineyard Sprayer, 2019

színes nyomat, maszkolás, papír, kollázs, furnér, plexi /
giclée print, masking, paper, collage, plywood, plexi

NAGY Barbara

**(*1976 Szentendre, ahol a mai napig dolgozik,
Pilisszentkereszten él / where she is still working
and lives in Pilisszentkereszt)**

Ezek a metszett fatáblák a fénynek mind filozófiai, mind konkrét fizikai szerepével és változásaival foglalkoznak. A metszés mélysége, iránya és a felület monokróm feketére festett színe által a fény „vándorlását” követhetjük nyomon. A fekete szín – amely másutt elnyeli a fényt – a metszett fatáblákon a metszés struktúrájából adódóan megjeleníti azt. A művészt az a határ foglalkoztatja, ahol egy pusztán tárgy műalkotássá válik. Ahogy a szem feltárja a kép különböző aspektusait, úgy mutatják meg a változó fényviszonyokba került munkák önnön létehetőségeik „változatait”. A kép nem lezárt entitás. Folyamatosan változik a néző (hely)változásával, gondolkodásával, érzelmeinek különböző módosulásai révén újabb és újabb rétegek rakódhatnak rá, vagy épp tisztulhat a műről alkotott elképzeléseink halmaza. Amit az előbb nem láttunk, az a következő pillanatban láthatóvá-érthetővé válik. Felfedi önmaga természetét. Lelepleződik. Megmutatkozik.

The engraved wood panels of Barbara Nagy are engaging the philosophical and concretely physical role of light. As a result of the depth and directions of the engraving as well as of the monochrome black colour of the surface, we can observe the “wanderings” of light. As a consequence of the engraving the black colour – which under other circumstances absorbs light – now renders light visible. Similarly the artist is interested in the boundary that separates mere objects from works of art. Just as the eyes explore the various aspects of the image, so do the works reveal “versions” of their own possibilities for existence in different qualities of light. The image is not a closed entity. It continuously changes as viewers shift their positions, through modifications in their thinking and emotions, ever-newer layers may be added to it, or, alternatively, notions about the work may become clearer. What we couldn't see becomes visible – interpreting the next moment. It uncovers its own nature and becomes exposed. It reveals itself.

Négyzetes vonalak / Square Lines, 2019

4 db metszett fatábla, festve és szén falrajz /
4 painted and etched wooden panels, coal drawing

NEMES Márton

(*1986, Székesfehérvár, Londonban él és dolgozik /
lives and works in London)

Nemes Márton *Holnap* című sorozatában újraértelmezi a tradicionális négyszöget. Stabil egyensúlyt terem a feldarabolt és újra összeillesztett diagonális geometriai formákból a festészetben szokatlan anyagok, mint például hegesztett acélkeretek, tükörlemez, lézervágott plexi vagy fényvisszaverő fóliák segítségével. A rétegesen egymásra fűjt, gyakran fluoreszcens festékrétegek egyszerre idézik meg Jackson Pollock ikonikus energikus gesztusait, a 80-as években induló rave szubkultúra intenzitását vagy a manchesteri Hacienda Night Club partik hajnalig tartó vibrálását.

A művész másik kiállított sorozatában – *Ghosting Love* – a közösségi média egyik jelenségét, az online fórumokról mindenfajta előzmény és magyarázat nélküli nyomtalan eltűnést járja körül. A ghosting kitűnően példázza azt a korjelenséget, hogy az egyének érzelmi kielégülésre vágyva a valós világtól a virtuális felé fordulnak. Ezt az elidegenedési folyamatot Michel Houellebecq már 1998-as *Elemi részecskék* című díjnyertes regényében megjósolta két, a jövő Párizsában élő féltestvér magányos élettörténetének bemutatásán keresztül. A kiállításon szereplő képpár *Ghosting Love01 (He)* és *Ghosting Love02 (She)* a két egység közötti oda-vissza hatást mutatja be azáltal, hogy egyszerre fejezi ki két individuum egységét és houellebecq-i elkülönülését.

In his series titled *Tomorrow* Márton Nemes makes the structure of each painting to undergo several significant interventions: from welded steel “mini-frames” to creating angular spaces within the surface of the work to the use of laser cut plexiglass and bite-like disturbances in the frame itself, all breaking its usual line and emphasising the importance of the relationship of the structure to the work. Layered over the spray paint are both explosions of bright and often fluorescent colour in boldly expressionistic gestures reminiscent of Jackson Pollock’s iconic abstract action paintings and light reflective vinyl again in bright saturated colours evocative of warehouse parties, rave culture and historic venues such as Manchester’s Hacienda Night Club.

A social media phenomenon, that of “ghosting” or the ending of a personal relationship by suddenly and without explanation withdrawing from all forms of communication, is explored in Nemes’s other exhibited series of works, *Ghosting Love*. Ghosting is an example of the consequences of contemporary life moving individuals away from the real and into the virtual in search for emotional fulfilment.

Holnap / Tomorrow, 2019

acél, autófesték, akril, lézervágott plexi, tükörpapír, fényvisszaverő fólia, foamex PVC-lemez, vászon, fa / steel, car paint, acrylic, laser cut plexiglass, mirror paper, reflective foil, foamex PVC sheet, canvas, wood, 13 db / pcs

GhostingLove01 (He), 2019

autófesték, akril, lézervágott plexi, tükörpapír, fényvisszaverő fólia, vászon, fa / car paint, acrylic, laser cut plexiglass, mirror paper, reflective foil, canvas, wood

GhostingLove02 (She), 2019

autófesték, akril, lézervágott plexi, tükörpapír, fényvisszaverő fólia, vászon, fa / car paint, acrylic, laser cut plexiglass, mirror paper, reflective foil, canvas, wood

PUKLUS Péter

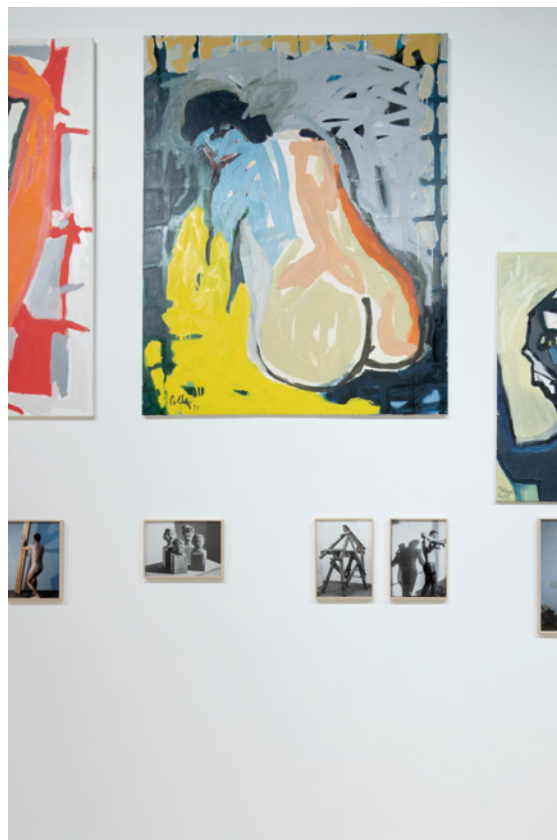
(*1980, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

Van az életben olyan pillanat, amikor a bánat, a harag és a sötétség az úr. A nehéz pillanatokból lassan megszokott és elfogadott évek lesznek, és a kiszállás vagy megszökés néha felbukkanó érzését csak nehezíti az önvád, a kötelesség kényszere és a gyermeki kacaj terhe. Az élet szeretetét elfedi a monoton problémamegoldás és a hétköznapi depresszió. Az ággal együtt kihűl a kéz, a száj, az arc. Az okok számosak és szerteágazóak, némelyikről nemhogy beszélni, még rágondolni is nehéz vagy lehetetlen. A hatalmas fal napról napra épül, vastagszik és magasodik. A romboló érzését megelőzi a bennünk élő, sokáig elhallgattatott kisgyerek segítségkiáltása, szeretetét és figyelmet kér, kezét nyújtja a már gondolkodni és tudatosan cselekedni is képes mai önmagunknak. Van lehetőség letérdelni hozzá és karunkba emelni, ebből a találkozásból születnek azok a pillanatok, amelyek csak és kizárólag az örökkévalóságnak szólnak. A szemekbe lassan visszatér a csillogás.

Puklus Péter egész teret kitöltő installációja két, látszólag teljesen különböző temperamentumot ötvöz: egyrészt nagyformátumú erotikus festészet, másrészt precízen elrendezett fotók. A kettő együttesen alkotja a modern létezés portréját.

There are moments in life dominated by sorrow, darkness and anger. The challenging moments gradually evolve into accustomed and accepted years, and the occasionally surfacing urge to quit or defect is impeded by self-reproach, the constraint of obligation and the burden of children's chuckle. The love of life is overshadowed by monotonous problem-solving and mundane depression. The hands, the mouth, the face grow cold along with the bed. The reasons are many and multifarious, some of them are difficult or impossible even to speak, let alone think. The massive wall is built day to day, gaining in thickness and height. The arrival of the Destroyer is preceded by the cry for help of the inner child, who pleads for love and attention, reaching his hand towards our current self, who is already cognizant and capable of conscious action. We do have the option of kneeling down and lifting him up in our arms, and this is the encounter that gives birth to moments that are solely and exclusively meant for eternity. The glimmer slowly returns to the eyes.

The room-sized installation of Péter Puklus combines two apparently completely different temperaments: large-sized erotic paintings and a series of accurately arranged photos, adding up to a portrait of the modern existence.

The Hero Lover – Moments from Eternity, 2019

installáció / installation
vegyes technika / mixed media

SÜTTŐ Anikó

(*1993, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

2019-es Háziasított tér című installációjában a művész egy gyermekbunkerre emlékeztető kuckó megidézésére törekszik, amelyben különböző tereket alakít ki. A belső térben hallható hanganyag Süttő gyermekkori és mostani otthonának hangjait idézi. A textíliákon és a falakon rajzok, jelek, amelyek a hiányzó tárgyi világ lenyomatait őrzik. Ebben a fiktív házbelsőben a hang, a fény és a rajz segítségével mutatja be a hiányt, a hiány hiánytalanságát, amelyben a gyökértelenség, otthontalanság jelensége által kiváltott szorongás megszelídítése mutatkozik meg az otthonossá alakított, bensőséges tér atmoszférájában. A mű minden egyes felépítés során új alakot ölt. Az adott térhez, szituációhoz és környezethez alkalmazkodik. Mozgatható helyiségei és építményei megkérdőjelezik az identitás adott helyhez rögzítettségét. Az egyéniség, kollektivitás és az anonimitás kapcsolatának vizsgálatával a térbeli és a pszichológiai migrációra utal, az „utazó élet” asszociatív fogalmát és jelenségét idézve elő.

The intention of the installation 2019 is to summon a snug recalling a child's bunker, in which a variety of spaces are formed. Within the interior, audio recordings involve the artist's home memories from childhood and present. The drawings and symbols on the surface of walls and textiles conserve prints of the missing material world. In this fictional interior Anikó Süttő shows the lack, the missing of lack. With the use of sound, light and drawing, the anxiety caused by rootlessness and homelessness fades away within the intimate atmosphere of the space framed to be familiar. The playing with time, space and form creates a fragmented scene and impression partially referring to the peculiarity of remembrance and memory. The installation of Anikó Süttő transforms every time it is installed. It adapts to the given space, situation and environment. Her mobile rooms and edifice question the fixedness of identity attached to a given area. With the examination of the relations of individuality, collectivity and anonymity, she refers to spacial and psychological migration; in the light of the „journeyer life” phenomenon.

Háziasított tér / Domesticated Space, 2019

akvarell, textíliák, 17 perces hanganyag, kötélcsipeszek /
watercolor, textiles, 17 minutes audio, clothes pins

SZABÓ Ottó

(*1989 Szekszárd, Budapesten és Zürichben él /
lives and works in Budapest and Zurich)

Szabó Ottó Robotto felforgatja a dolgokat. Van hogy fűvet ültet beléjük, van, hogy csak mantraszerűen megmutatja egy rönk minden oldalát. Az installációban szereplő művek (*Őrök mező*, *Buddha láncfűrész*, *Vázlatok*) egy véget nem érő tervezési folyamat részei, amelyek a fenntarthatóságra és az újrahasznosításra adnak játékos választ.

Ottó Szabó Robotto turns things around. Sometimes he plants grass into them, sometimes as a mantra he turns a log and shows all sides of it. The pieces in the installation (*Eternal Field*, *Buddha Chainsaw*, *Sketches*) are part of a never ending design process, playfully reflecting on sustainability and recycling.

Az alkotó az Emberi Erőforrások Minisztériumának Derkovits Gyula ösztöndíjasa. / The artist was granted the Derkovits Scholarship by the Ministry of Human Resources.

Őrök mező / Eternal Field, 2018

kétrészes kinetikus installáció / two-piece installation
újrahasznosítás / upcycling: fém, műanyag / metal, plastic
Buddha láncfűrész / Buddha Chainsaw, 2018

kinetikus szobor / kinetic sculpture

újrahasznosítás / upcycling: fém, fa láncfűrész / metal, wood, chainsaw

Vázlatok / Sketches, 2019

ecsetfilc, papír / felt tip brush pen, paper, 2 db / pcs

SZALAY Péter

(*1981 Pécs, Szigetmonostoron él és dolgozik /
lives and works in Szigetmonostor)

Szalay Péter egy egyszerű, egzakt rendszert hoz létre, amely belső szabályai szerint generál formákat, így mentesítve a művészt az egyéni esztétikai döntések terhe alól. A tárgyegyüttes egy kiválasztott matematikai összefüggés vizuális reprezentációja, amelynek középpontjában a kört pentagrammá alakító alternatív időmérő szerkezet áll. Az absztrakt képek és plasztikák ezen óraserkezet módosított másodpercmutatójának 120 mozgásfázisából épülnek fel. A fekete-fehér váltakozása egyrészt elkülöníti az egymást követő pozíciókat (tik-tak), másrészt Vasarely kinetizmusához, az op-art-hoz kapcsolja a kiállított anyagot. Az ötágú csillag mint politikailag terhelt szimbólum a számítógép előtti magyar, analóg időszakot idézi meg, utalva a korszak feloldozatlanságából fakadóan újonnan felfedezett életművekre és a jelenben íródó múlt problematikusságára.

Péter Szalay created a simple, exact system that generates forms by its internal laws, thus relieving the burden of individual aesthetic decisions. The object group is a visual representation of a selected mathematical correlation, at the center of which stands a time metering structure that transforms a circle into a pentagram. The abstract images and sculptures are made up of the 120 movement phases of the modified second hand of this clockwork. The alternation of black and white not only distinguishes the successive positions (tick-tock), but links the exhibited material to Vasarely's kinetism and op-art. The five-pointed star, as a politically charged symbol, evokes the Hungarian analogue period before computers. It refers to newly discovered oeuvres due to the unexploredness of the bygone era and to the problematics of the past being written in the present.

120 lépés 1/b / 120 Steps 1/b, 2019

plexi, acél / plexi, steel

120 lépés 2/a / 120 Steps 2/a, 2019

plexi, acél / plexi, steel

Óraserkezet / Clockwork, 2019

talált tárgy, fa, acél, üveg, műanyag /
found object, wood, steel, glass, plastic

Zebraqram 1/a, 2019

tűzzománc / enamel, 4 db / pcs

Zebraqram 2/a, 2019

tűzzománc / enamel, 11 db / pcs

SZINYOVA Gergő

(*1986 Budapest, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest)

„Szinyova Gergő az absztrakció kevéssel több mint százéves történetének különböző rétegeit és referenciáit idézi meg és rendeli egymás mellé, alá-fölé, miközben intenzív, vibráló színmezőin digitális képek, nyomdaipari termékek, design-elemek, fanzine-oldalak reminiscenciái sejlenek fel. Új sorozatának képcímei ezúttal nem automatikusan generált digitális fájlneveket idéző absztrakt kódok, hanem sejtetett-sejtelmes narratívákat sugalló elvont fogalmak, utalásokkal teli szavak és szóösszetételek. Szinyova nemcsak egymásra vetülő színmezők, hanem egymásra vetülő kódok és kódrendszerek sajátos interferenciáit is létrehozza, a technológia és a kép dialektikus viszonyára kérdezve. Nem felszámolja a monokrómiát, hanem polikrómiát épít belőle. Rámutatva a festészeten túlira a festészeten innen.”
(Fehér Dávid)

“Gergő Szinyova evokes and co-ordinates different layers and references of the slightly more than a hundred years old history of abstraction, while in his vibrant colour-fields reminiscences of digital images, productions of the printing industry, design elements, and fanzine pages occur. The titles of his new series are not abstract codes reminding of automatically generated digital file names, but abstract notions indicating mysterious narratives, words and compounds filled with hints. Beside the colour fields projected on one another, Szinyova creates particular interferences of codes projected on one another and code systems, questioning the dialectical relationship of technology and picture. He does not eliminate monochromy but builds polychromy of it. Pointing beyond painting from this side of it.”
(Dávid Fehér)

**Cím nélkül (Nem dohányzó influenszer) /
Untitled (Non-smoker Influencer), 2019**

akril, vászon / acrylic on canvas

Cím nélkül (Kék levelek füstben) /

Untitled (Blue Leaves With Smoke), 2019

akril, vászon / acrylic on canvas

Cím nélkül (Zene szöveg nélkül) /

Untitled (Music Without Lyrics), 2019

akril, vászon / acrylic on canvas

Cím nélkül (Svatopluk szvettere) /

Untitled (Svatopluk's Sweater), 2019

akril, vászon / acrylic on canvas

Cím nélkül (A) / Untitled (A), 2019

akril, vászon / acrylic on canvas

TRANKER Kata

(*1989, Budapest, Budapesten él és dolgozik /
lives and works in Budapest /)

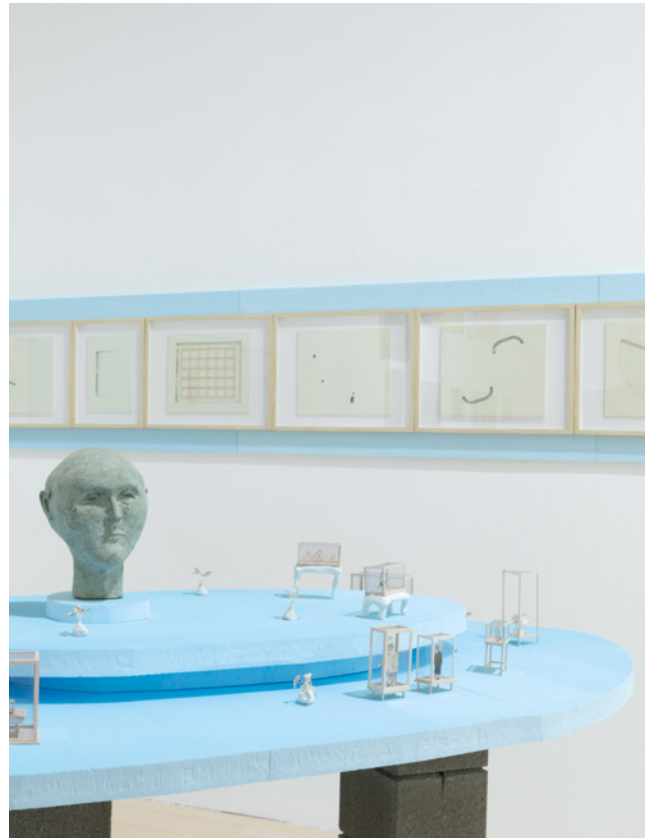
Tranker Kata munkáiban visszatérő elem a törvényszerűségek keresése, az ember önmagához és a világhoz való viszonyulása, illetve az ezek értelmezése mentén formálódó szubjektív rendszerek asszociatív diagram formájában való megjelenítése. A művész tudományokhoz – itt elsősorban a muzeológiához és a matematikához – köthető párhuzamai a jelenségek értelmezési kísérleteinek lenyomatái képek, objektok és installációk formájában. A bemutatott munkákon törekény egyensúlyi helyzetek formájában köszön vissza a matematikai modellezés elmélete, hétköznapi, általánosítható szituációk formájára redukálva a problémakörök komplex narrativitását. A tárgye gyüttések méretük és az alkotó személyes és önreflexív élethelyezeteinek kivételései által is nagyon intimmé válnak, előtérbe helyezve az egyéni tapasztalás fontosságát, s megkérdőjelezve a tudás objektivitását. A múzeumi tárolók megjelenítése emellett utalás arra a szituációra, amikor a kiállítóteremben bemutatott tárgyak önmagukon túlmutatva a muzealizálás gesztusát is láthatóvá teszik.

Az installáció alapanyagai barkácsáruházból származnak. Egy új világ szó szerinti építőkövei.

In the works of Kata Tranker, searching for basic principles, one's reflection to the world and oneself are recurrent elements. The subjective systems formed along by these interpretations are turned into associative diagrams. The artist's parallels linked to sciences – here chiefly to museology and mathematics – are the phenomena's interpretation in the form of pictures, objects and installations. The theory of mathematical modelling appears in fragile, equilibrant situations, reducing the complex narrativity of questions to ordinary, generalizable situations in the exhibited works. The objects with their dimensions and references of the artist's self-reflections turn quite personal, enhancing the significance of subjective experiences and questioning the objectivity of knowledge. The tiny display cases refer also to the situation when artifacts placed into a museum show the gesture of musealization beyond themselves.

The display-materials come from a DIY-store. They are literally building blocks of a new world.

Az alkotó az Emberi Erőforrások Minisztériumának Derkovits Gyula ösztöndíjasa. / The artist was granted the Derkovits Scholarship by the Ministry of Human Resources.

Intuitív logika / Intuitive Logic, 2018

papír, ceruza, fotó, fa / paper, pencil, photo, wood, 6 db / pcs

Antropológiai gyűjtemény, részlet /

Antropologic Collection, detail, 2016–19

fa, fotó, műanyag, só-liszt gyurma, papírmásé, polisztírol, műkő / wood, photo, plastic, salt-flour plasticine, pulp, polystyrene, artificial stone

Változó nézőpont III. / Changing Viewpoints III, 2018

papír, ceruza, fotó, fa / paper, pencil, photo, wood

Változó nézőpont IV. / Changing Viewpoints IV, 2018

papír, ceruza, fotó, fa / paper, pencil, photo, wood

Hifális szerveződés / Hyphal organization, 2018

papír, fotó, műgyanta / paper, photo, resin

ULBERT Ádám

(*1984 Budapest, Budapesten és Amszterdamban él és dolgozik / lives and works in Budapest and Amsterdam)

Ulbert Ádám folyamatban lévő munkasorozatát egy jelenleg is zajló kihaláseseeményből eredezteti. Úgy tűnik, egy évtizedek óta a kétéltűeket veszélyeztető, chytrid gomba által okozott fertőzés lesz az eddigi legnagyobb, a biodiverzitást sújtó betegség, amit a tudomány valaha észlelt. Ez az élősködő gombafajta kiirtotta a teljes holland és belga szalamandraállományt, és súlyosan károsította más európai országok kétéltűállományát. Ulbertet az érdekli a jelenséggel kapcsolatban, hogyan interpretálunk kulturálisan egy adott természeti eseményt, illetve hogyan működik a kultúra mint a természetet sokszor erőszakosan domesztikáló tényező. Arra kíváncsi, amikor ez a megzabolázásra irányuló erőfeszítés nem jár sikerrel. Inkább elbűvöli a lehetséges kommunikáció és a lételmélet megosztása a „többiekkel”, a „több-mint-ember”-ekkel, mint például az állatokkal, a növényekkel és az ásványokkal, mint ezek korlátozása és elnyomása.

The latest and ongoing work of Ádám Ulbert is loosely originated from a current extinction event of amphibians by the chytrid fungus which seems like the greatest loss of biodiversity from a disease that science has ever known. The parasitic contamination of the fungus infection has wiped out the entire salamander population of the Netherlands and Belgian and seriously damaged amphibians of many other European countries. Ádám Ulbert is mainly interested in how a certain natural phenomena is culturally interpreted and how culture serves as an often violently domesticating force over nature. He is curious about situations when this taming effort doesn't succeed and more fascinated by the possible communication and sharing ontology with the 'other', with the 'more-than-human' entities: just like animals, plants and minerals, rather than constraining or oppressing them.

Szalamandra / Salamander, 2019

olaj, vászón / oil on canvas

Szalamandra csalogatás / Baiting the Salamander, 2019

olaj, vászón / oil on canvas

Virágcsokor / Bouquet de Fleur, 2019

olaj, vászón / oil on canvas

**Cím nélkül No. 6. (Csendélet szalamandrával és csipkebogyókkal) /
Untitled No. 6. (Still Life with Salamander and Rose Hips), 2019**

tempera, olaj pasztel, papír / tempera, oil pastel on paper

**Cím nélkül No. 8. (Csendélet maszkkal és gombákkal) /
Untitled no. 8 (Still Life with Mask and Funghi), 2019**

tempera, olaj pasztel, papír / tempera, oil pastel on paper

Lótusz / Lotus, 2019

stop motion animáció, loop, vegyes technika / stop motion animation,
loop, mixed media

ÚJ UTAK

Az Esterházy család épületeivel, kertjeivel, üzemeivel évszázadokon keresztül meghatározta Kismarton és a Fertő-tó tájait, a környék útjai és látványos pontjai erős struktúrává szövődtek.

A család gyűjteményét 2004 óta lehet megcsodálni a kismartoni Esterházy-kastélyban, Fraknó várában, de értékes darabjai számos nagy kiállítást is gazdagítottak a világ különböző tájain.

Ezekkel a történelmi műtárgyakkal kezdeményez a kortárs képzőművészet párbeszédet a NOW-Esterházy Contemporary program segítségével, amely hely- és témaspecifikus művek létrejöttét támogatja és gyűjti.

Célja, hogy a művészi beavatkozás eszközével új életre keltessen régi kapcsolódási pontokat és anyagokat, és különféle helyszíneket a figyelem középpontjába helyezzen. Ennek egyik példája a MEZEI ÚT, amely az 1947-ben Tirolban született művésszel, Lois Weinbergerrel folytatott együttműködés keretében készül éppen a Lackenbachi-kastély (Lakompak) reneszánsz kertjében.

Lois Weinberger dokumentációs jellegű műtárgygyűjtése az Esterházy Privatstiftung ajándéka a budapesti Ludwig Múzeum számára.

MEZEI ÚT

A tágas lackenbachi (lakompaki) kastélykertben kialakított MEZEI ÚT c. művet egy fagombákkal benőtt figurát magában foglaló, szellős pavilon és hét színes útszéli házikó (órház) alkotja. Az út lépésről lépésre vezet át az alapvetően figyelemre-méltó állapotban megőrzött reneszánsz parkon. Minden útszéli házikóban található egy-egy pecsét, amelyek segítségével szereteázó, saját úthálózatokat lehet összeállítani.

NEW PATHS

With their buildings, gardens and plants, the Esterházy family was a defining presence for centuries, shaping the area of Eisenstadt and Lake Neusiedl, with the roads and prominent landmarks of the region forming a tightly-knit web.

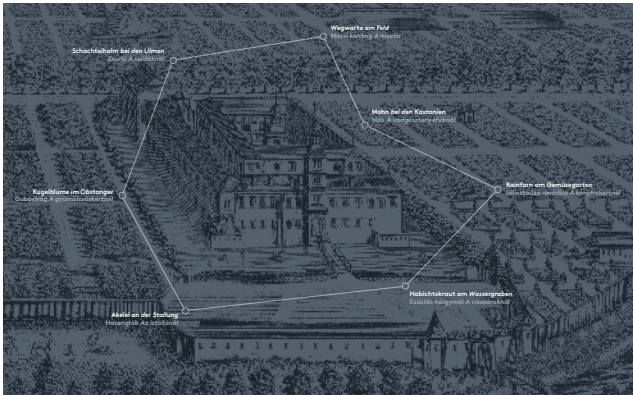
The family's collections have been on display since 2004 in the Esterházy Palace in Eisenstadt and in Forchtenstein Castle, but several valuable items have been treasured artefacts for major exhibits the world over.

Bridging the past and the present with the help of the "NOW - Esterházy Contemporary" programme, collecting and supporting the creation of location-specific and thematic items, contemporary art is inviting the items of classical collections to a dialogue. The aim is to bring old reference axes and substances back to life and bring the focus on places by means of artistic interventions. An example is FIELD PATH, which is currently being created in collaboration with artist Lois Weinberger (born in 1947 in Tyrol) in the Renaissance garden of Lackenbach Castle.

The exhibited documentary work complex by Lois Weinberger is a donation from the Esterházy Private Foundation to the Ludwig Museum in Budapest.

FIELD PATH

An airy pavilion with a figure covered in tree fungi and with seven colourful wayside houses (sentry boxes) together make up the FIELD PATH in the extensive castle park of Lackenbach. Step by step, the path leads through a Renaissance complex that is fundamentally remarkably well-preserved. In each of the sentry boxes, there is a stamp, which can be used to put together sprawling path networks.

Legjobb esetben a MEZEI ÚT továbbvisz / az út szélén át a képekhez / amelyek csak távollétükben veszítik el homályosságukat – összeköt és elválaszt / események, amelyek nem igényelnek magyarázatot – ők maguk a magyarázat: az úton összeszedett / továbbírva – egy madártoll mint füstikefű + csillagfű. Helyzetek / amelyekkel foglalkoznunk kellene. Várta az úton / Cichorium intibus / mint mondtam/ órházak végig a határokig / amelyek megértetik velünk, vándorokkal a világot.

Lois Weinberger, 2019.

At best, the FIELD PATH continues / across waysides to images / which, in their absence, lose their haziness – connecting and separating / events that require no explanation – they are the explanation: picked up / written further on the path – a feather like fumitory & field madder. Matters / we should care about. Watcher of the path / Cichorium intybus / as said before / watching the path to the borders / explaining the world to us as wanderers.

Lois Weinberger, 2019

**Wayside House, Sanguisorba officinalis, 2018 /
Útszéli házikó, Őszi vérfű, 2018**

sintered metall (RAL 2010) / festett fém
Textpanel, stamp, inkpád / szövegtábla, nyomda, nyomdapárna

LUDWIG – KORTÁRS
MÚZEUM MŰVÉSZETI
MÚZEUM

NOW
ESTERHAZY
CONTEMPORARY

Kurátor / Curator: VITUS WEH

Koordináció / Coordination: PETRÓ Zsuzska, SCHNEIDER Erika

Grafikai tervek / Graphic Design: SZMOLKA Zoltán

Fotó / Photos : KERÉKES Zoltán

A fotók a kiállításban található egyes installációk részleteit mutatják.

The photos show details of the exhibited room installations at the

Esterházy Art Award at the Ludwig Museum Budapest.

Szöveg / Text: A szövegeket a kiállító művészek szállították.

The texts were delivered by the artists.

Műpa Budapest | H-1095 Budapest, Komor Marcell u. 1.

Tel.: (+36 1) 555 3444 | info@ludwigmuseum.hu

ludwigmuseum.hu | facebook.com/ludwigmuseum | ludwigmuseum.blog.hu

A kiállítás nyitva / The exhibition is open 2019. 12. 13. – 2020. 01. 26.

Kedd–vasárnap: 10:00–20:00 / Tuesday–Sunday: 10 a.m. – 8 p.m.

A múzeum hétfőn zárva. / The museum is closed on Mondays.